

NUOMONĖS

REGIONŲ KOMITETAS

96-OJI PLENARINĖ SESIJA, 2012 M. LIEPOS 18, 19 D.**Regionų komiteto nuomonė. Visuotinis požiūris į migraciją ir judumą**

(2012/C 277/02)

REGIONŲ KOMITETAS

- pabrėžia, kad visiškai laikantis SESV 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų principų, visi ES migracijos politikos aspektai, taip pat santykiai su trečiosiomis šalimis, turi būti grindžiami pagarba migrantų žmogaus teisėms ir solidarumu šalims, iš kurių atvyksta didžiausi migrantų srautai,
- pabrėžia, kad būtina išsamiai išanalizuoti visas migracijos priežastis, įskaitant susijusias su klimato kaita, kad būtų parengtas tinkamas teisinis pagrindas asmenims, paliekantiems savo šalį dėl gaivalinių nelaimių arba klimato sąlygų ir rizikuojantiems savo gyvybe arba fiziniu saugumu,
- mano, kad VPMJ turi būti grindžiamas daugiapakopio valdymo principais siekiant, kad jį valdytų labiausiai pagal aplinkybes tinkančio lygmens subjektai ir būtų laikomasi subsidarumo principo, kad tiek kilmės, tiek tikslo šalyse būtų kuo geriau užtikrinta asmenų gerovė,
- visų pirma prašo visapusiškai atsižvelgti į vietos ir regionų valdžios institucijas taikant VPMJ ir šiuo tikslu sustiprinti jau įgyvendinamus decentralizuoto bendradarbiavimo projektus ir struktūruotą dialogą kaip, pavyzdžiui, ARLEM ir CORLEAP.

Pranešėjas

Nichi VENDOLA (IT / ESP), Apulijos regiono pirmininkas

Pamatinis dokumentas

Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl Visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą

COM(2011) 743 final

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS**REGIONŲ KOMITETAS****Bendrosios pastabos**

1. pabrėžia Visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą (VPM) svarbą. Juo turi būti grindžiami Europos Sąjungos veiksmai, susiję su pasauliniu migracijos ir judumo valdymu, ir jis rodo bendrą migracijos politikos tendenciją užtikrinti Europos Sąjungos išorės santykių ir vystymosi politikos veiksmų suderinamumą su jos imigracijos politika;

2. teigiamai vertina Europos Komisijos iniciatyvą atnaujinti VPM, jį labiau sukonkretinti ir sutelkti dėmesį į migrantų klausimus bei geriau užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms išvykimo, tranzito ir tikslo šalyje;

3. primena žmogaus teisę palikti bet kurią šalį, įskaitant savąją, ir į ją sugrįžti ⁽¹⁾, ir tai, kad ši teisė yra teisinis pagrindas svarstant bet kokią migracijos klausimą, taip pat primena, kad reikia skatinti pasirinktinę migraciją, kad ir kokios būtų pasirinkimą lėmusios priežastys ar specifiniai tikslo šalies reikalavimai ⁽²⁾;

4. pabrėžia, kad visiškai laikantis SESV 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų principų, visi ES migracijos politikos aspektai, taip pat santykiai su trečiosiomis šalimis, turi būti grindžiami pagarba migrantų žmogaus teisėms ir solidarumu šalims, iš kurių atvyksta didžiausi migrantų srautai;

5. mano, kad nustatant trečiųjų šalių piliečių atvykimo galimybes ir rengiant migrantų priėmimo ir integracijos politiką turi būti užtikrinta veiksminga žmogaus teisių apsauga;

6. pabrėžia, kad tiek Sąjungos, tiek ir valstybių narių sudarytuose susitarimuose dėl readmisijos arba susitarimuose dėl vizų režimo supaprastinimo, taip pat įgyvendinant visas kovos su neteisėta migracija priemones, turi būti visapusiškai užtikrinamos žmogaus teisės atsižvelgiant, visų pirma, į ES pagrindinių

teisių chartijos ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas, kaip ne kartą yra pareiškęs Europos žmogaus teisių teismas;

7. pabrėžia, kad reikalavimas mažinti migracijos srautus niekada negali būti viršesnis už kiekvieno žmogaus teisę į tarptautinę apsaugą Sąjungoje, kuri turi išlikti prieglobsčio vieta tiems, kurie bėga nuo persekiojimo arba kuriems reikia apsaugos;

8. teigia, kad dėl daugelį Europos Sąjungos šalių palietusios ekonomikos krizės gali padidėti prieštaravimai tarp sienų kontrolės politikos ir migrantų žmogaus teisių užtikrinimo;

9. pabrėžia, kad būtina išsamiai išanalizuoti visas migracijos priežastis, įskaitant susijusias su klimato kaita ⁽³⁾, kad būtų parengtas tinkamas teisinis pagrindas asmenims, paliekantiems savo šalį dėl gaivalinių nelaimių arba klimato sąlygų ir rizikuojantiems savo gyvybe arba fiziniu saugumu ⁽⁴⁾;

10. ragina Europos Komisiją paskelbti darbo dokumentą dėl migracijos ir klimato kaitos, kaip buvo numatyta 2011 m. gegužės 4 d. komunikate dėl migracijos ⁽⁵⁾;

11. mano, kad, siekiant užtikrinti visuotinio požiūrio veiksmingumą, būtina stiprinti koordinavimą tarp Europos Sąjungos, nacionalinio, regionų ir vietos lygmenų ir trečiųjų šalių;

12. dar kartą primena Regionų komiteto poziciją „kad vietos ir regionų valdžios institucijos pirmiausia patiria didelį bendros imigracijos politikos poveikį. Viena vertus, būtent jos susiduria su neteisėtos imigracijos sunkumais; kita vertus, joms tenka teikti šiems žmonėms nemažai paslaugų, tai yra vienas integracijos vietos lygmeniu aspektų. Todėl vietos ir regionų valdžios institucijos turi plačiu mastu dalyvauti nustatant Europos

⁽¹⁾ Žmogaus teisių deklaracijos 13 straipsnio 2 dalis, EŽTK protokolo Nr. 4 2 straipsnio 2 dalis, Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 12 straipsnio 2 dalis.

⁽²⁾ 2006 m. liepos 6 d. Europos Parlamento rezoliucija P6_TA(2006)0319 dėl vystymosi ir migracijos.

⁽³⁾ 2011 m. birželio 30 d.–liepos 1 d. CdR nuomonė ENVE-V-008 „Vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo skatinant tvarų vandens išteklių valdymą“, 14 punktą; 2012 m. sausio 31 d. Arlem Tvaraus vystymosi komisijos (SUDEV) nuomonė „Ryšys tarp dykumėjimo ir klimato kaitos Viduržemio jūros regione“.

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/pages/49e4a5096.html>.

⁽⁵⁾ Komunikatas dėl migracijos COM(2011) 248 final, p. 21.

teisėtos imigracijos sąlygas, kovos su neteisėta imigracija priemonės ir plėtojant vystomąjį bendradarbiavimą su migrantų kilmės šalimis“⁽⁶⁾;

13. daugiau pasiekta didele pažanga užtikrinant didesni pinigų pervedimo į migrantų kilmės šalis paslaugų skaidrumą, saugumą ir mažesnes kainas ir pritaria Europos Komisijos remiamoms iniciatyvoms efektyviai investuoti į tėvynę pervedamas migrantų lėšas;

14. mano, kad VPMJ turi būti grindžiamas daugiapakopio valdymo principais siekiant, kad jį valdytų labiausiai pagal aplinkybes tinkančio lygmens institucijos ir būtų laikomasi subsidarumo principo, kad tiek kilmės, tiek tikslo šalyse būtų kuo geriau užtikrinta asmenų gerovė;

Vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo įgyvendinant VPMJ

15. mano, kad VPMJ turi būti grindžiamas daugiapakopio valdymo principais siekiant, kad jį valdytų labiausiai pagal aplinkybes tinkančio lygmens subjektai ir būtų laikomasi subsidarumo principo, kad tiek kilmės, tiek tikslo šalyse būtų kuo geriau užtikrinta asmenų gerovė;

16. mano, kad vietos ir regionų valdžios institucijos yra pagrindinės dalyvės įgyvendinant VPMJ, kadangi jos ne tik nustato ir įgyvendina socialinę, užimtumo, migrantų priėmimo ir integracijos politiką ir valdo neteisėtą imigraciją, bet ir inicijuoja išsamų dialogą ir įvairias bendradarbiavimo formas su migrantų kilmės ir tranzito šalimis⁽⁷⁾;

17. teigia, kad regionų ir vietos valdžios institucijos jau ėmėsi iniciatyvos užmegzti dialogą ir įgyvendinti decentralizuoto bendradarbiavimo projektus su analogiškoms trečiųjų šalių, kurių dauguma yra migrantų kilmės arba tranzito šalys, institucijomis;

18. mano, kad ARLEM (Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių vietos ir regionų valdžios institucijų asamblėja) ir CORLEAP (Rytų partnerystės šalių vietos ir regionų valdžios institucijų konferencija) reikėtų laikyti tinkamiausiomis struktūromis plėtoti dialogą su Viduržemio jūros regiono ir Rytų Europos vietos ir regionų valdžios institucijomis imigracijos ir vystymosi klausimais;

19. laikosi nuomonės, kad reikia siekti kuo didesnio valstybių narių įgyvendinamų dvišalių iniciatyvų ir regioninių bei dvišalių dialogų tarpusavio nuoseklumo, kadangi tai yra Sąjungos užsienio politikos imigracijos srityje priemonės;

mano, kad vienas iš būdų užtikrinti šių priemonių nuoseklumą yra visiškai pripažinti vietos ir regionų valdžios institucijų vykdomas dialogo skatinimo iniciatyvas;

20. ragina institucijas pripažinti, kad vietos ir regionų valdžios institucijos pagal savo kompetenciją nacionalinėje sistemoje dalyvauja įgyvendinant VPMJ; tam jos turėtų taikyti priemones, pagal kurias pastarosioms būtų skiriamas ES finansavimas apeinant centrinės valdžios institucijas ir atsižvelgiant į valstybių narių skirtumus;

21. ragina Europos Komisiją remti novatoriškus projektus, kurie leistų pasiekti tikslą suderinti darbo paklausą ir pasiūlą, ir į šį procesą kaip tarpininkes įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas, kadangi būtent jos daugelyje valstybių narių yra atsakingos už šią sritį, ir tokiu būdu sukurti veiksmingą priemonę įveikti kai kuriuose darbo rinkos segmentuose išskylančią gebėjimų stygiaus problemą;

22. norėtų, kad vietos ir regionų valdžios institucijos dalyvautų ES imigracijos portalo atnaujinime ir papildytų jį imigrantams aktualia informacija apie tikslo regionus, miestus ir bendruomenes;

Imigracijos politikos ir vystomojo bendradarbiavimo sąsajos

23. mano, kad labai svarbu užtikrinti Sąjungos migracijos ir vystymosi politikos bei jos išorės imigracijos ir prieglobsčio politikos tarpusavio nuoseklumą. Visų pirma reikėtų, kad Sąjungos ir valstybių narių veiksmai trečiojoje šalyse būtų grindžiami solidarumo su šiomis šalimis principu ir bendru vystymosi siekiu, kad būtų pašalintos svarbiausios migracijos priežastys ir panaikintas skurdas, ypatingą dėmesį skiriant šių šalių vidaus išteklių sutelkimui, taip pat paramai institucijų stiprinimui, valdymo gerinimui ir teisinės valstybės principo įgyvendinimui, kurie yra pagrindiniai ekonominių ir socialinių permainų veiksniai;

24. primygtinai prašo Komisijos finansinius išteklius besivystančioms šalims skirstyti vadovaujantis vystomojo bendradarbiavimo principais, prioritetais ir strategijomis, kartu atsižvelgiant į principą „parama už pažangą“;

25. mano, kad abipusiškumo principas turi būti derinamas su vystomojo bendradarbiavimo principu, ypač plėtojant partnerystę judumo srityje ir įgyvendinant bendrą migracijos ir judumo darbotvarkę⁽⁸⁾;

⁽⁶⁾ 2008 m. lapkričio 26–27 d. RK plenarinėje sesijoje priimta nuomonė CONST-IV-017 „Bendra Europos imigracijos politika“, pranešėjas Werner Jostmeier.

⁽⁷⁾ 2008 m. lapkričio 26–27 d. RK plenarinėje sesijoje priimta nuomonė CONST-IV-017 „Bendra Europos imigracijos politika“.

⁽⁸⁾ Šiuo požiūriu grindžiamas Pasiūlymas dėl Reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 539/2001, nustatantį trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorės sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (COM(2011)290).

26. laikosi nuomonės, kad įgyvendinant VPMJ pažeidžiamoms grupėms, visų pirma nelydimiems nepilnamečiams, turi būti suteikta tinkama apsauga; ji turi būtų užtikrinama nukreipiant trečiųjų šalių veiksmus tinkama linkme ir vykdant atitinkamas priėmimo ir socialinės integracijos priemones valstybės narėse, taip pat skatinant daugelio vietos ir regionų valdžios institucijų gerosios praktikos sklaidą valstybės narėse; be to, ragina Europos Komisiją iš tikrųjų įgyvendinti veiksmų plano dėl nelydimų nepilnamečių priemones;

27. prašo laikytis *bona fide* lyčių lygybės požiūrio, kad būtų stiprinamas ypatingas moterų vaidmuo migracijos ir visų šeimos narių socialinės integracijos priimančiose šalyse procesuose;

28. pabrėžia, kad Sąjungos imigracijos politika gali prieštarauti jos vystomojo bendradarbiavimo politikai, nes norima pritraukti talentus iš trečiųjų šalių demografinio ir ekonominio vystymosi tikslais, numatytais strategijoje „Europa 2020“;

29. abejoja, ar apykaitinė migracija galėtų sustabdyti „protų nutekėjimo“ reiškinį, kylantį dėl selektyvios migracijos politikos, kadangi visiškai nėra žinomas šios priemonės veiksmingumas ir galimas poveikis;

30. taip pat mano, kad apykaitinė migracija gali visiškai nederėti su migrantų integracijos tikslais, todėl reikėtų parengti konkrečiai šiems darbuotojams skirtas integracijos strategijas, kad jie galėtų veiksmingai integruotis ir tais atvejais, kai jų buvimo laikotarpis Europos Sąjungoje nėra ilgalaikis⁽⁹⁾;

31. mano, kad diplomų ir kvalifikacijos pripažinimas suderintomis sąlygomis yra esminė priemonė, galinti padėti išvengti „protų švaistymo“ problemos ir užtikrinti veiksmingą migrantų integraciją ir reintegraciją kilmės šalyse apykaitinės migracijos sąlygomis;

32. ragina Europos Komisiją stiprinti priemones, kurių tikslas padėti valstybėms narėms supaprastinti diplomų ir kvalifikacijų pripažinimą, skatinti neformalų gebėjimų pripažinimą ir taip sudaryti sąlygas trečiųjų šalių darbuotojų judėjimui Europos darbo rinkoje;

33. tikisi, kad dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis valdant migracijos srautus niekada nebus pažeista žmogaus teisė išvykti iš šalies, įskaitant gimtąją šalį, visų pirma tais atvejais, kai trečiųjų šalių prašoma kontroliuoti emigraciją atsižvelgiant į priimančiųjų šalių įstatymus;

34. mano, kad reikia daugiau investuoti į vystomojo bendradarbiavimo projektus, įgyvendinamus švietimo ir sveikatos

apsaugos srityse, ir į juos tiesiogiai įtraukti universitetus bei skatinti mokslininkų ir visų akademinį darbuotojų judumą;

35. pritaria Europos Parlamentui pateikti peticijai, kurioje raginama priimti Europos ir Viduržemio jūros regiono *Erasmus* ir *Leonardo da Vinci* programas, kurios taptų konkrečiomis priemonėmis Viduržemio jūros pakrančių šalių studentų abipusiam judumui skatinti;

36. tikisi, kad jaunimo, visų pirma studentų, judumas bus veiksmingai skatinamas supaprastinant vizų režimą, palengvinant biurokratinės procedūras ir skiriant pakankamus finansinius išteklius;

37. mano, kad turi būti skatinama ir remiama programa *Erasmus visiems*, taip pat ir jaunimo mainų geroji praktika, pavyzdžiui, Europos regionų asamblėjos remiama programa *Eurodissey*;

38. mano, kad reikia nuodugniau išnagrinėti migracijos problemas, kurias lemia ekonominiai šalių skirtumai, ir priimti atitinkamas priemones šioms problemoms spręsti, pavyzdžiui, sukurti mechanizmus, kurie užtikrintų judumo galimybes ir žemos kvalifikacijos darbuotojams, kurių vis dar labai trūksta kai kuriose valstybėse narėse ir kurių paklausa neįmanoma patenkinti vien tik skatinant apykaitinę migraciją;

39. laikosi nuomonės, kad diaspora turi dalyvauti įgyvendinant priemones, taikomas iki išvykimo, tam pasinaudojant jau veikiančiomis interneto svetainėmis, kurias tiesiogiai valdo migrantų asociacijos ir kuriose potencialiems migrantams suprantama kalba pateikiama jiems aktuali informacija;

40. teigiamai vertina iki išvykimo taikomų priemonių stiprinimą ir mano, kad tam reikia didesnių investicijų ir kad būtina įtraukti migrantų kilmės šalyse veikiančias NVO ir vietos bei regionų valdžios institucijas, kurios dalyvauja migrantų ir jų šeimos narių priėmimo ir integracijos procedūrose;

Kova su neteisėta imigracija

41. teigiamai vertina Sąjungos pastangas kovoti su neteisėta imigracija, visų pirma su neteisėtų migrantų įvežimu ir prekyba žmonėmis, taip pat pritaria priemonėms, skirtoms kovoti su darbdaviais, kurie įdarbina neteisėtus darbuotojus;

42. pabrėžia, kad kovojant su neteisėta imigracija labai svarbu laikytis požiūrio, kad dalis migrantų gali būti prekybos žmonėmis aukos, todėl jiems būtina apsauga;

⁽⁹⁾ RK nuomonės projektas „Atnaujinta Europos trečiųjų šalių piliečių integracijos darbotvarkė“, 60 punktas; CIVEX nuomonės projektas „Teisė į šeimos susijungimą“, 11 punktas, pranešėjas Sergio Soave.

43. prašo Europos Komisijos tęsti iniciatyvą analizuoti nedeklaruojamo darbo reiškinį ir su juo kovoti, nes dėl jo kenčia visos Sąjungos ekonomika, be to, jis skatina neteisėtą imigraciją: tokie imigrantai gali būti išnaudojami darbo rinkoje arba tapti nusikalstamų grupuočių aukomis;

44. pabrėžia, kad daug lėšų buvo skirta finansuoti kovos su neteisėta migracija priemonės, tarp kurių galima paminėti FRONTEX agentūros vykdomas sienų kontrolės operacijas;

45. atkreipia dėmesį, kad visais sienų kontrolės etapais būtina užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms, ypač negrąžinimo principo laikymąsi, taip pat pavesti ES institucijoms, visų pirma Europos Parlamentui, griežtai kontroliuoti FRONTEX agentūros veiklą;

46. tikisi, kad analogiškos kontrolės bus siekiama ir vykdoma tarptautinį bendradarbiavimą, už kurio valdymą tiesiogiai atsako FRONTEX agentūra, kuri turi teisę su trečiosiomis šalimis sudaryti tarptautinius techninio pobūdžio susitarimus, kurių turinys turėtų būti skaidresnis, o taikymo sritis aiškiai apibrėžta;

47. mano, kad būtina atidžiai įvertinti visų vykdomų priemonių sąnaudų ir naudos santykį, kad būtų galima palyginti jų veiksmingumą, taip pat įvertinti repatriacijos procedūrų (sulaukymo ir priverstinio grąžinimo) sąnaudas ir valstybių narių išlaidas savanoriškam grįžimui palyginti su išlaidomis priverstiniam grąžinimui;

48. mano, kad reikėtų vengti atvejų, kai dėl nepakankamai lanksčių nacionalinių teisės aktų nuostatų teisėtai šalyje gyvenantys užsieniečiai tampa neteisėtais ir dėl to padidėja leistiną buvimo šalyje laiką viršijusių asmenų skaičius;

49. mano, kad Europos Sąjungos institucijos ir valstybės narės turi rimtai apsvarstyti galimybę sudaryti sąlygas atvykti į Europos Sąjungą darbo paieškos tikslais, kaip aiškiai apibrėžta SESV 79 straipsnio 5 dalyje;

50. laikosi nuomonės, kad viena svarbiausių priemonių, galinčių padėti spręsti neteisėtos migracijos problemas ir sumažinti leistiną buvimo šalyje laiką viršijusių asmenų skaičių, taip pat užtikrinti solidarumą su imigrantų kilmės šalimis, – sudaryti sąlygas atvykti teisėtai;

51. ragina institucijas į VPMJ įtraukti readmisijos strategiją, kad ši strategija būtų grindžiama vystomojo bendradarbiavimo principais ir netaptų atskira ir su VPMJ nesuderinama veiklos sritimi;

52. mano, kad readmisijos susitarimai turi būti reguliariai vertinami, visų pirma dėl tranzito šalių išpareigojimo priimti

ne tik grįžtančius savo piliečius, bet ir pakeliui į ES per jų šalių vykstančius užsieniečius, kuriems iškyla grėsmė atsidurti „niekieno žemėje“; dėl to gali pablogėti jų padėtis tranzito šalyse ir iškilti rimta grėsmė, kad bus pažeistos jų žmogaus teisės;

Prieglobsčio politikos išorės aspektas

53. mano, kad trečiųjų šalių prieglobsčio sistemos stiprinimą reikia vertinti ne kaip priemonę vengti pripažinti teisę į tarptautinę apsaugą ES;

54. teigiamai vertina, kad regioninės apsaugos programose Europos Sąjunga bendradarbiavo su Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuru (UNHCR), nors, palyginti su Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių numatyta apsauga, Sąjungos suteikiama apsauga yra platesnė, kadangi apima papildomą apsaugą ir apsaugą nuo Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją pažeidžiančio elgesio;

55. tikisi, kad Sąjungos veiksmais niekada nebus siekiama sutrukdyti prieglobsčio prašytojams išvykti iš šalies su tikslu prašyti apsaugos kurioje nors ES valstybėje narėje;

56. mano, kad būtina persvarstyti II Dublino reglamentą, ypač po griežtos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kritikos, ir jį pataisyti taip, kad būtų užtikrintas tikras valstybių narių solidarumas ir būtų gerbiamos žmogaus teisės, įskaitant teisę į šeimos susijungimą;

57. ragina Europos Komisiją į partnerystės judumo srityje susitarimus įtraukti nuostatas dėl prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių apsaugos;

58. ragina institucijas ir valstybes nares padidinti jūroje vykdomos paieškos ir gelbėjimo sistemos veiksmingumą, visų pirma gerinant koordinavimą ir nustatant bendrus kriterijus dėl išgelbėtų migrantų išsilaipinimui tinkamiausių saugių vietų;

Galutinės nuostatos

59. prašo Europos Komisijos, Tarybos ir Europos Parlamento tęsti diskusijas dėl keturių VPMJ ramsčių, kad visi potencialūs suinteresuotieji subjektai galėtų dalyvauti jį įgyvendinant;

60. visų pirma prašo visapusiškai atsižvelgti į vietos ir regionų valdžios institucijas taikant VPMJ ir šiuo tikslu sustiprinti jau įgyvendinamus decentralizuoto bendradarbiavimo projektus ir struktūruotus dialogus, pavyzdžiui, ARLEM ir CORLEAP;

61. prašo Europos Komisijos toliau tirti pasaulinės migracijos priežastis ir pobūdį, kad būtų galima sukurti veiksmingą ir solidarumu su trečiosiomis šalimis pagrįstą strategiją šiam reiškiniui valdyti;
62. smerkia politiką, pagal kurią į migrantus žiūrima kaip į nusikaltėlius, ir teigiamai vertina priemones, kuriomis siekiama kovoti su nusikalstamais tinklais, kurių aukomis jie tampa;
63. prašo, kad kovos su neteisėta imigracija politikos veiksmai neapsiribotų tik sienų kontrole ir migrantų sulaikymu jų išvykimo vietoje, bet būtų veiksmingai siekiama sudaryti sąlygas teisėtai atvykti, įskaitant ir žemos kvalifikacijos darbuotojus, atsižvelgiant konkrečių valstybių narių darbo rinkos poreikius.

2012 m. liepos 18 d., Briuselis

*Regionų komiteto
pirmininkė*
Mercedes BRESSO
